

Karty kontrolne wartości średniej i odchylenia standardowego

Zofia Plackowska i Marta Sommer

14 stycznia 2014

SSP składa się z trzech zasadniczych kroków:

- ① sporządzenie dokładnego diagramu procesu produkcji,
- ② pobieranie losowych próbek i dokonywanie na nich pomiarów w regularnych odstępach czasu i na wielu etapach procesu produkcji,
- ③ użycie zaobserwowanych przypadków rozregulowania procesu (na danym etapie) do wykrycia ich przyczyn, tak by można było te przyczyny usunąć.

Główne założenia:

- ① maszyny nie zachowują się jak ludzie
- ② celem nie jest pracowanie ciężko, lecz inteligentnie
- ③ SSP to nie to samo, co kontrola odbiorcza
- ④ etapowa, stała poprawa jakości

Proces z dryfem wartości oczekiwanej

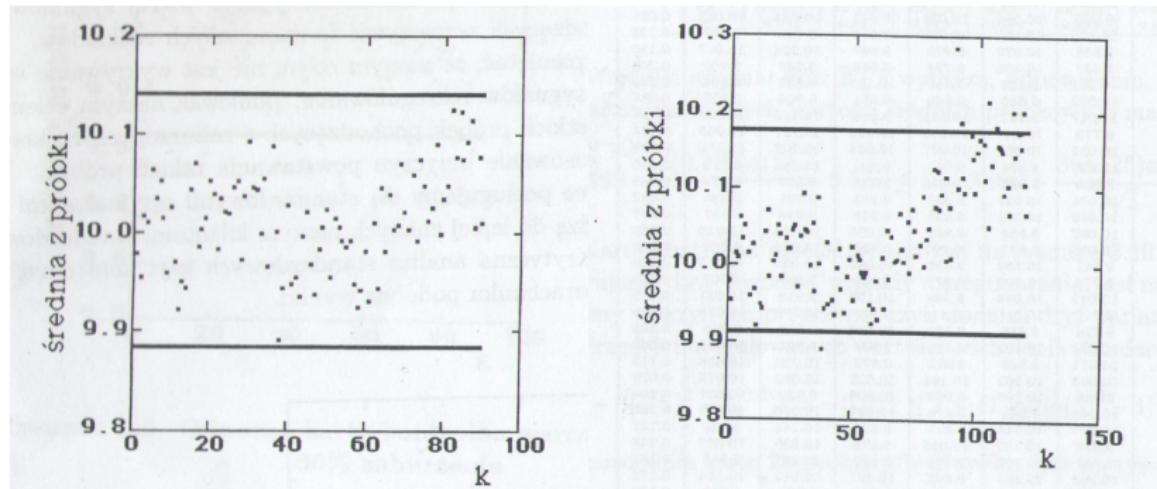
Rozważmy przykład związany z produkcją śrub. Założymy, że w chwili t , pobrana próbka ma rozkład $\mathcal{N}(\mu_t, \sigma^2)$ oraz że wartość μ_t zmienia się w czasie ("dryfuje"), zgodnie z poniższym równaniem rekurencyjnym

$$\mu_t = \mu_{t-1} + \epsilon_t,$$

gdzie ϵ_t jest zmienną losową o wartości oczekiwanej 0 i wariancji τ^2 .

Proces z dryfem wartości oczekiwanej

Dla symulacji z parametrami: $\mu_1 = 10$, $\sigma = 0.1$ oraz $\tau = 0.01$, otrzymujemy następujące karty kontrolne wartości średniej:

Rysunek : Karta kontrolna wartości średniej przy dryfie średniej

Karta kontrolna różnic wartości średnich

Zbudujmy następujący model:

$$x_{t,j} = \mu_t + \eta_{t,j},$$

gdzie $j = 1, \dots, n$, $\eta_{t,j} \sim \mathcal{N}(0, \sigma^2)$ oraz

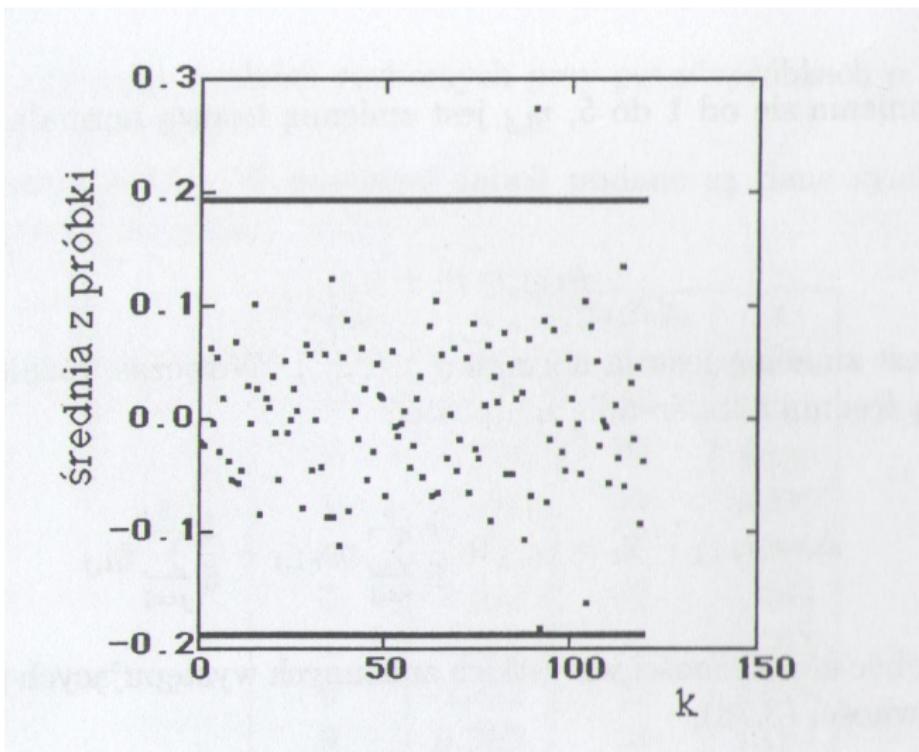
$$\mu_t = \mu_{t-1} + \epsilon_t,$$

gdzie $\epsilon_t \sim \mathcal{N}(0, \tau^2)$. Wówczas definiujemy różnicę między $(t+1)$ -szą i t -tą średnią:

$$\Delta = \bar{x}_{t+1} - \bar{x}_t.$$

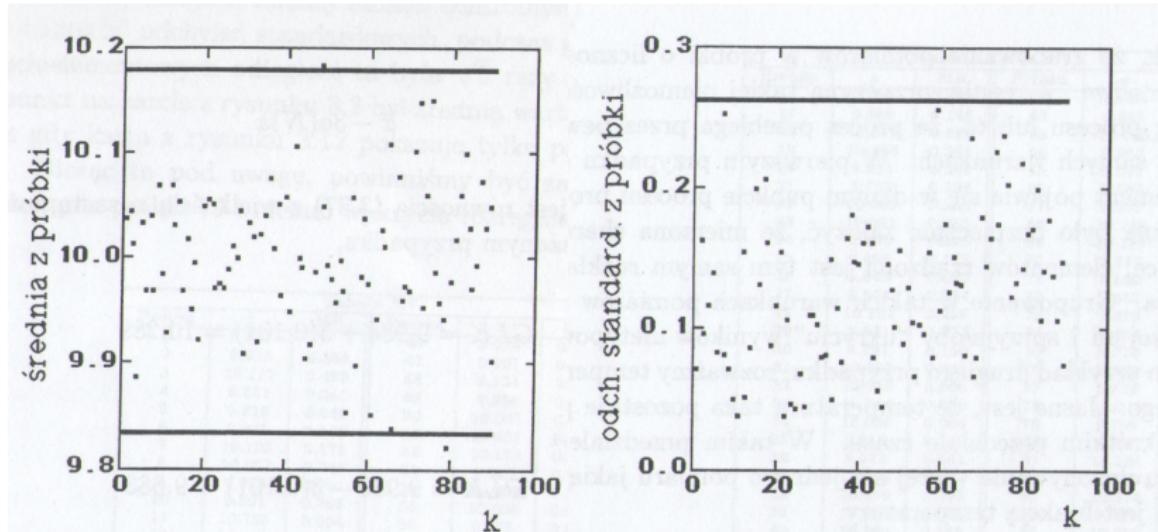
Możemy dla niej skonstruować kartę kontrolną wartości średnich.

Karta kontrolna różnic wartości średnich

Rysunek : Karta kontrolna różnic wartości średnich przy dryfie średniej

Proces z dodatnim dryfem wariancji

Rysunek : Karta kontrolna wartości średniej i odchylenia standardowego przy dryfie wariancji

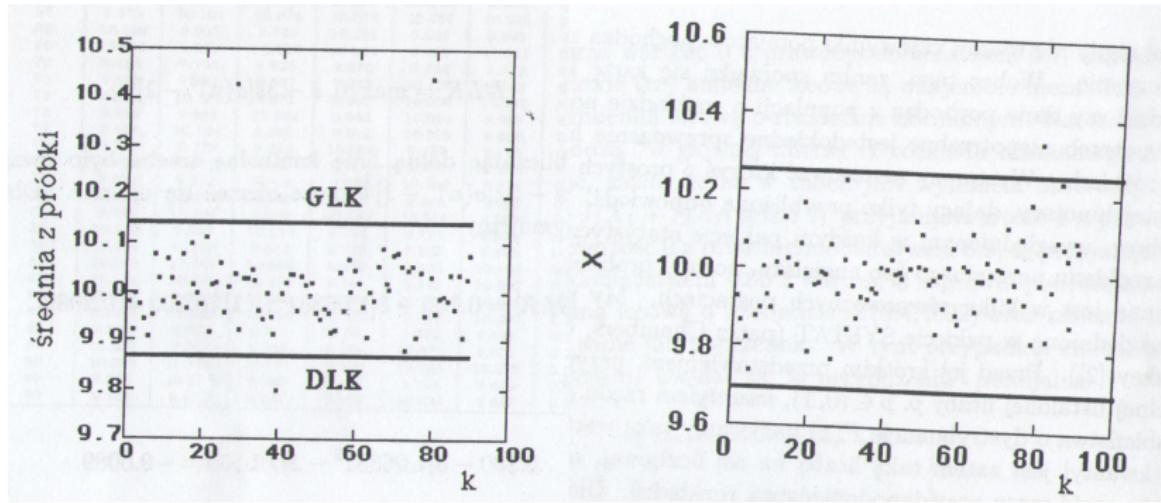
Karty kontrolne dla pojedynczych pomiarów

Zamiast średnich próbkowych umieszczamy wyniki pomiarów, a zamiast średniej odchyлеń standardowych wyznaczamy odchylenie standardowe wszystkich pomiarów. GLK i DLK wyznaczamy więc z następującego wzoru:

$$\bar{x} \pm 3a(N)s,$$

gdzie $a(N)$ wyznaczamy jak w przypadku zwykłej karty kontrolnej z wielkością n zastąpioną przez N .

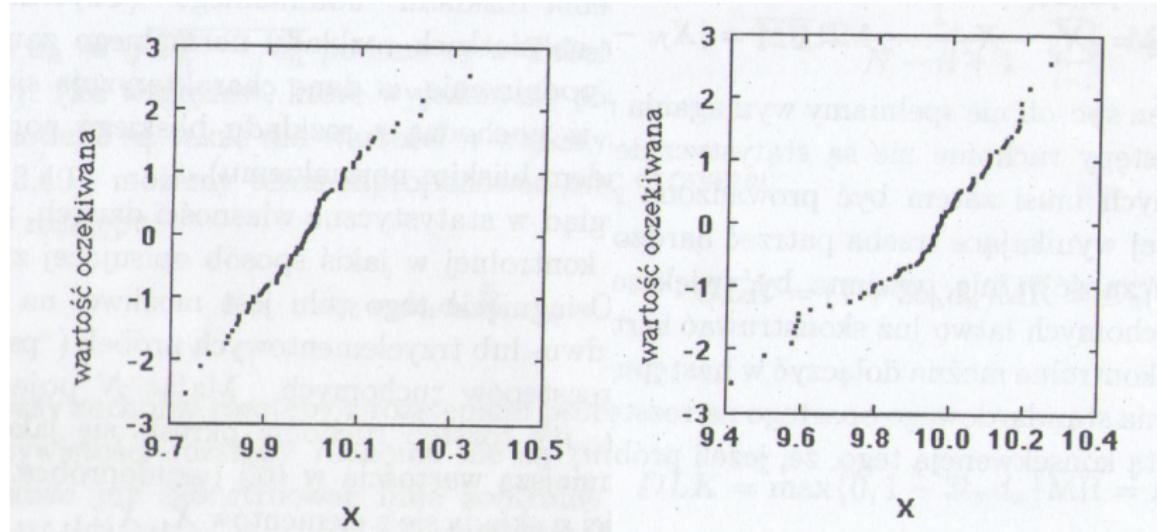
Karty kontrolne dla pojedynczych pomiarów

Rysunek : Zwykła karta kontrolna wartości średnich oraz karta kontrolna wartości średnich pojedynczych pomiarów

Sprawdzanie normalności rozkładów

Stosujemy tu tzw. siatkę rozkładu normalnego.

Rysunek : Dwie siatki rozkładu normalnego - pierwszy rozkład jest normalny, a drugi nie

Rozstępy ruchome

Mamy N pojedynczych obserwacji: X_1, \dots, X_N . i -ty **rozstęp ruchomy** określa się jako różnicę między największą i najmniejszą wartością w tzw. i -tej pseudopróbce. Z kolei i -ta pseudopróbka o liczności n składa się z elementów $X_i, X_{i+1}, \dots, X_{i+n-1}$, gdzie $i = 1, 2, \dots, N - n + 1$. Zwykle przyjmuje się licznosć pseudopróbki 2 lub 3. Więc, jeśli $n = 2$ mamy:

$$MR_1 = |X_2 - X_1|, MR_2 = |X_3 - X_2|, \dots, MR_{N-1} = |X_N - X_{N-1}|$$

Linie kontrolne dla karty rozstępu ruchomego konstruuje się przyjmując za GLK i DLK następujące wartości:

$$GLK = D_4(n) \overline{MR}$$

$$DLK = D_3(n) \overline{MR},$$

gdzie $D_3(n)$ i $D_4(n)$ są to pewne stałe.

Wydolność procesu

Miary wydolności procesu:

- wskaźnik zdolności:

$$C_p = \frac{T_g - T_d}{6\hat{\sigma}},$$

gdzie T_g, T_d - odpowiednio górna i dolna granica tolerancji

- wskaźnik wydajności:

$$C_{pk} = \frac{Z_{min}}{3},$$

gdzie $Z_{min} = \min\{Z_{T_g}, -Z_{T_d}\}$ oraz $Z_{T_g} = \frac{T_g - \bar{x}}{\hat{\sigma}}$ i $Z_{T_d} = \frac{T_d - \bar{x}}{\hat{\sigma}}$

Bibliografia

- J. Koronacki: *Statystyczne sterowanie procesem. Metoda Deminga etapowej optymalizacji jakości*, Akademicka Oficyna Wydawnicza PLJ, Warszawa 1994

Dziękujemy za uwagę